

זיכורינו בטלוויזיה וברדיו:

בטלוויזיה

— ביום החמישי הבא, 23.10, בשעה 8.10 בערב — „במאבק על השלום!“
ברדיו

— ביום השלישי, 21.10, בשעה 9 בערב, — „במאבק על השלום!“
— במוצאי שבת, 25.10, בשעה 9.25 בערב — „מסיעת יחיד — לפיעת רבים!“

אגישות פעילים ואוהדים:

ברמת-גן

בוע האחרון, כולל יום הבחירות.

● בנצרת

ביום הרביעי הבא, 22.10, בשעה 5.00 אחה"צ, בקפה סבאג, מרכז העיר, אסיפת אוהדים עם

אורי אבנרי שלום כהן

● בטבריה

ביום הרביעי הבא, 22.10, בשעה 8.30 ב" ערב, בקפה ארבל, קרית שמואל, אסיפת אוהדים עם

אורי אבנרי

● בבאר-שבע

ביום ראשון, 26.10, בשעה 8.30 בערב, בבית העם (אולם המטעדה), פגישה עם

שלום כהן

לפני האסיפה, בשעה 6.30, ברחוב הדסה 80, פגישת נוער עם שלום כהן.

ל חברינו בקיבוצים: עזרתכם ביום הקלפי דרושה ביותר, כדי להכניס בחירות כשרות כמשקום. אנא, התקשרו עימנו באופן רחוק, כדי רגן את הפיקוח על הקלפיות מטעם תנועתנו!

מטות-הבחירות שלנו ברחבי הארץ

פנה אליהם!

- **רמת-גן:** אצל פילוסוף, הירדן 40, טלפון 741073.
- **פתח-תקווה:** אצל אורה ישרון, רחוב כצנלסון 32, טלפון 915572.
- **הרצליה:** אצל שמואל ציון, טלפון 938575, נוף ים, רחוב הפועל 10.
- **נתניה:** אצל משה שנק, קפה אנט-רופיה, הרצל 27, טלפון 3569, בימים א, ב, ג, ה, בשעות 6—7 בערב.
- **חדרה:** טלפון 4485.
- **הקריות ואיזור הצפון:** אצל ראובן קרין, קרית מוצקין, סימט ארון 4, טלפון 715404.
- **טבעון:** אצל בנימין תמיר, טלפון 931194. וכן אצל משה, טלפון 931836.
- **נהריה:** אצל אלפרד רולף, טלפון 921167.
- **טבריה:** אצל בן-דורי, טלפון 20330, 20550.
- **תל-אביב:** במשרד המטה הארצי, בן-גליקסון 8 (ליד קולנוע תל-אביב), טלפון 222146, ת.ד. 136.
- **ירושלים:** אצל דנה זוהר, רחוב וד העברי 20, טלביה, טלפון 61324.
- **צפת 1—7 בערב:** אצל רם סער, רחוב לינדי 31, טלפון 2061.
- **דימונה:** אצל ראובן מיימון, 44/9, טלפון 91393, ואצל יהודה אחימירי, 52/9.
- **באר שבע:** אצל קמחי, המפעלים 3, טלפון 8 בבוקר עד 3 אחה"צ, ובערב ווב השיקמה 66, שכונת אפרודי.
- **ראשון לציון:** אצל יהודה כהן, ב אחד העם 23, טלפון 848565, יום ג' וה', בשעות 4 אחה"צ.

לחיילים בלבד:

אל תסתפקו בדברי התעמולה שלנו. אל תסתפקו בסיסמות. או חומר מוסמך ועובדתי — עבודת סיעתנו בכנסת בארבע ימים האחרונות. הכרזותיה, נאומיה, יוזמותיה ושאלותיה על כל ישאים החשובים לנו — החל בעמדתנו במלחמת ששת-הימים ועד עתה לפתרון למחרת היום, וכלה במערכה למען טרמפ יקל.

1 מול 119 — אורי אבנרי בכנסת

מאת אמנון זכרונ

די לאפשר לכל חייל לקרוא ספר זה, קבענו מחיר מיוחד לחיילים — 10 לירות במקום 10! כל חייל יכול לקבל את הספר במחיר זה אם ין אותו לכתובת צבאית, או יופיע בעצמו במשרד „העולם והימים“ רח' גליקסון 8, תל-אביב. מכתבים עם הסכום של 2 ל"י: 136, תל-אביב.

מוינה לנהל

(המשך מעמוד 19)

מוינה לנהל: עגלת-הענקית ענקית הניצבת בפינת החרד, ועליה תוחת מיניאטורי ואוסף צפרדעים אמנותי. „אני אוסף מושבע של צפרדעים. אמא מביאה לי אותן מכל העיר לם“ מספר אורי. „וחוץ מזה אני עושה אותן גם ממכת“.

הבית משקף את אהבתו של אורי לים, שבגללה הוא גם משרת בקומנדו הימי על הקלואות לא חלם בכלל עד לפני שש שנים. „אחרי שגמרתי שירות סודי נשארתי ב"קבע“, הוא מספר. „אחרי שנתיים שמעתי שעומד משק ריק של המשפחה בנהלל. החלטתי שכאן המקום לעשות משהו. באתי למשק והתחלתי לבנות אותו“.

אחרי דיה נשוי באותה תקופה לאשתו הראשונה, ממנה יש לו שני ילדים בני שלוש וחמש. אחרי הגירושים עברו גרושתו והילדים לחיפה. „הילדים מבקרים אצלי במשק באופן קבוע. בעיקר הבן. אותו אני מביא כל שבת“.

אחרי אורי, טסלה היא אהבתה הגדולה של טליה. זוהי הסוסה המפורסמת, שלפני שנה השליכה את אורי במירוץ הסוסים ופצעה אותו. כל בוקר רוחצת טליה את טסלה, מברשה אותה, והיא הרוגאת הבל-עדיית למונוה.

טליה ההאקלמה יפה במשק. מסתבר ש"בני נהלל לא ראו שום דבר יוצאדופן ככך שאשת-החברה הגבוהה תעזוב את אמונה במוינה ותבוא להתישב אצלם. „אני לא רואה מה כל כך שונים החיים החברתיים בכפר מאלו שבועיר“, אומרת טליה.

לזוג דיין חברה גדולה של בני גלם בכפר, והם נהנים מחיי חברה פרים: „אפילו מועדון לנוער יש לנו בכפר. אנחנו קוראים לו דיסקוטק נהלל. במקום ויסקי מגישים חלב“, מתח אהוד.

טליה מתלבשת כמו כל מושבניקית אחרת. „אין לי שמלות של דור או של טר לורן. היא אומרת צחוק. „למרות שלא הייתי מנגדת שהיו לי. כבר הייתי מוצאת להם שימוש — גם כאן“.

אין להם עדיין טלוויזיה אפילו. „בינתיים אנחנו מלאים מדי האחד עם השני בכדי שנקנים טלוויזיה לבית“.

הדיין הגדול

בא לבקר

מדות יתרונות חיי הכפר, מדגישה טליה כי איננה חלק של התנועה מן העיר אל הכפר. „באתי למושב בגלל אהוד. אם הוא היה גר בבאר-שבע או קרית-שמונה הייתי הולכת אחריו לשם“.

היא לידת רמת-השרון, למדה מספר שנים בכפר הירוק ואחר-כך בבית-ספר לפקידות מרכז מורים מוסמכים. עבדה שנתיים כפ"קידה אצל עורך-דין אמנון רוונשטיין, בע"ל של מלכה רוונשטיין, ממלכות-היופי ה"תי לוינה“, אומרת טליה. „לא היה חסר לי שום דבר — רק אושר. אפשר לגור בארמון המפואר ביותר — ולא לרצות ללכת הבית תה. המקום הטוב ביותר בעולם הוא זה שבו האדם מאושר. ואני מאושרת בנהלל. מאושרת עם אהוד“.

התחביב שלה הוא הבישול. עשרות ספרי-בישול מכל העולם ממלאים את מדפי-הספרים. כולם חושבים שבמושב עובדים כל היום ואין זמן לשום דבר. אבל זה בכלל לא כך, היא ממשיכה. „סדרהיום שלי זו" מה לסדר יומה של אשה בעיר. פרט לעבודות-המשק שהן בסדר-הכלל מספר שעות, עושה אהוד את העבודה הממשית במשק. אני מבשלת, הולכת לצרכניה, מבקרת במספרה, מסדרת את הבית ומחכה שהוא יחזור מה"עבודה“. „אנחנו לא מחזיקים פועל, לעת עתה זה לא מצדיק את עצמו“, מספר אהוד. לדבריו, זוג כלבי-הזאב הם הענף המכניס ביותר במשק. „כבר הרווחתי מזה 300 ל"י. מוכרתי שני גורים“. עתה המליטה הכלבה שוב, ואהוד מציע למכירה ארבעה גורי זאב גזעיים — כל גור ב"150 ל"י.

לדעתה של טליה, בכדי להיות בכפר חייבת אשה להיות בעלת גברות נפשית: „צעיר רה בת 18 שתתחנך ותתישב בכפר — כל הסיכויים שתחשוב שהחמיצה משהו בי חיים. אשה בילי כבר יודעת שבני-אדם דו"מים בכל מקום“.

האב המפורסם, משה דיין, נוהג לבקר אצלם בערך פעם בשבוע, כשהוא מסייר בצפון. נשאר כשעה, וממשיך בדרך. לבית ש"הבטחון בצהלה מגיע הווג הצעיר גם כן לא יותר מפעם בשבוע. „המשק דורש טיפול, אי-אפשר לעזוב אותו. אנחנו יוצאים אחרי-הצהריים. אחרי שגמרנו עם כל הע"בודה במשק, וחוזרים בערב“, אומרת המיל-יוגרת לשעבר. „בבוקר חייבים להיות בבית. כדי להאכיל את התרנגולות“.

כספי הקליטה

(המשך מעמוד 16)

אבל לתוך סורוקה עצמו היתה ידעה אחרת בנושא זה. הוא ערך לכתב סיור במכונית בשיכון עובדי בית-ברל, הצביע על שני מיבנים ששופצו והצהיר: „זה ה"שיכון לעולים שבנינו. חוץ מזה, מה ע"ר שים מזה רעש? בסך הכל קיבלנו הלאה שנצטרך להחזיר אותה“.

סורוקה רק שכח לספר שהלאה כזאת לזמן ארוך, לתקופה של 24 שנים ריבנית של 9% ובסכום כזה, הוא לא היה יכול לקבל בשום מוסד נקאי אחר. מה עוד ש"הכסף שניתן לו נגרע מהתקציב שהיה מיועד להקמת שיכוני עולים“.

יתכן וסורוקה השתמש בכסף שניתן לו מתקציב משרד-השיכון להקמת התיאטרון הענקי. יתכן גם שהסתייע בכסף זה למימון פעולותיה של מפלגת העבודה. איש אינו יכול לדעת זאת, כיון שלאיש אין פיקוח על הכספים שמגיעים ומוציא סורוקה. השיכוני של גילוי זה היא בכך שבפעם הראשונה התגלה בבירור כיצד מנצלת מפלגת העבודה את כספי הממשלה לצרכיה הפרטיים; בפעם הראשונה התגלתה הוכחה ממשית לצורת המימון של מפלגת העבודה כיום ומפא"י בעבר.

★ ★ ★

בן-גוריון

איים לגלות

תוצאה מפרשה זו יצא מאלמוניו — תו איש הכספים המיסתורי של מפא"י ומפלגת העבודה. כי חנוך סורוקה, שהוא אחד האנשים בעלי ההשפעה ביותר במפלגת העבודה, דאג לשמור עד היום על אלמוניו. תו, שמו אינו ידוע ברבים, רק מעטים יודעים כי הוא נמנה על צמרת העבודה, נכלל בחוג המצומצם של 36 חברי לשכת מפלגת העבודה, שם נופלות ההכרעות ה"גורליות של המפלגה והמדינה“.

בתקופת בן-גוריון היה סורוקה האיש שניהל את כל עניניה הכספיים של מפא"י. כוחו היה בדרגה שוה לכוחו של שרגא נצר. אבל גם כיום, כשכוחו של סורוקה נמצא בירידה, עדיין יש לו השפעה מכרעת במפלגת העבודה. גדולי הדור ואנשי צמ"רת המפלגה חוששים מפניו — כי חנוך סורוקה, שהוא אגב אחיו של מנח"ל קופת חולים של ההסתדרות, יודע הרבה סודות, אם לא את כל הסודות של מפלגת העבודה.

רמו דק לעניניו ומקורותיו הכספיים של חנוך סורוקה נתן בזמנו דוד בן-גוריון. בזמנו הובטחה הקצבה כספית למדרשת שדה-בוקר מכספיה של ההסתדרות הכללית, אך משום מה בוששה ההקצבה להגיע. בן-גוריון, שהיה זקוק לכסף למימון צרכיה השוטפים של המדרשה שלו, לא התביש ר"הרים טלפון לגזבר ההסתדרות, יהושע לוי, הזמינו באופן דחוף אליו.

באותה שיחה איים בן-גוריון כי יחשוף ויגלה את כל סיפור מימונה של מפלגת העבודה, דרך „קרן ברל כצנלסון“ והקרן פרץ נפתלי, מכספי מגבית ההסתדרות ב"ארצות-הברית“.

רק כאשר הבינו ראשי מפלגת העבודה מפיו של חנוך סורוקה מה הנוק הצפוי מגילויים אלה, ניתנה למדרשת שדה-בוקר ההקצבה הכספית המובטחת. אגב, כדי לש"מור על היחסים עם בן-גוריון, נשלחת אליו עד היום ע"י חנוך סורוקה, תוצרת חקלאית מבית-ברל, ובית-ברל הוא גם ה"מממן את אחזקת מכוניתו של בן-גוריון. דרך זו הינה רק אחת מורכבים רבות, דרכן מבטיח גזברה האמן והצנוע של מפלגת העבודה את כספיה של מפלגתו, ודרך אגב גם את מימונה של מבני הפאר המתרבים והולכים בבית-ברל.

★ ★ ★

אולי

מבקר-המדינה

שערוריה של ניצול כספי הממשלה המיועדים לשיכון עולים לצרכים מפלגתיים, באמצעותו של גזבר מפלגת העבודה, מהייבת התערבות וחקירה מודקדת של מבקר המדינה. אולי או, כשתחיל מבקר המדינה לבדוק את דרכי המימון של בית-ברל — מתבצרה הרעיוני של מפא"י ומפלגת העבודה, תתגלה אחת התעלומות הכמוסות ביותר במדינה: מאין נטלה ונוטלת מפלגת העבודה את עשרות מיליוני הלירות למימון עסקיה המפלגתיים?